

prima instanță: V.Chisilița
instanța de apel: M.Ciugureanu, A.Minciuna, L.Popova

dosarul nr.2rac-226/17

Î N C H E I E R E

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecător
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Termoexpert”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Termoexpert” împotriva Întreprinderii Mixte Tipografia „Tipopres” Societate cu Răspundere Limitată, privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

și la acțiunea reconvențională înaintată de Întreprinderea Mixtă Tipografia „Tipopres” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Termoexpert” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Termoexpert” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La 25 august 2014, SRL „Termoexpert” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM Tipografia „Tipopres” SRL, privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii societatea a indicat că, la 23 decembrie 2013 între SRL „Termoexpert” și ÎM Tipografia „Tipopres” SRL, a fost încheiat contractul nr. 23/12-13 cu privire la livrare și montare.

Conform contractului menționat, SRL „Termoexpert” s-a obligat să livreze și să transmită în termenul indicat materialele, precum și să execute lucrările de montare a

acestora, iar la rândul său, ÎM Tipografia „Tipopres” SRL s-a obligat să plătească prețul convenit de părți, care constituie 112 376.20 lei.

Afirmă întreprinderea că, în baza facturilor fiscale a livrat pârâtului marfa solicitată, precum și a executat lucrările de montare în perioada 23 decembrie 2013-04 aprilie 2014, astfel îndeplinindu-și obligațiile asumate.

La 26 decembrie 2013, ÎM Tipografia „Tipopres” SRL conform ordinului de plată nr. 289 a efectuat plata în avans pentru serviciile prestate, în mărime de 30 000 lei, iar ulterior, la 14 ianuarie 2014, a efectuat plata în avans, în mărime de 44 000 lei.

Așadar, la 27 martie 2014 au fost întocmite acte a lucrărilor îndeplinite nr. 270314/1, 270314/2, 270314/3, 270314/4, 270314/5 și 270314/6, iar la 04 aprilie 2014 a fost întocmit actul totalizat de îndeplinire a lucrărilor.

Specifică societatea că, ÎM Tipografia „Tipopres” SRL, începând cu 04 aprilie 2014 înregistrează o datorie în mărime de 38 376.20 lei, iar potrivit contractului menționat, ultima s-a obligat să achite suma restantă în termen de 3 zile bancare, de la semnarea actului de îndeplinire a lucrărilor de montare, obligație care nu a fost respectată.

Soluționând litigiul pe cale extrajudiciară, la 15 iulie 2014, în adresa ÎM Tipografia „Tipopres” SRL a fost expediată pretenția, prin care ultima a fost notificată asupra achitării în termen de 7 zile a sumei restante în mărime de 38 376.20 lei, pretenție publicată și în Monitorul Oficial din 15 august 2014, însă pretenția a rămas nesoluționată.

Solicită SRL „Termoexpert”, încasarea de la ÎM Tipografia „Tipopres” SRL a datoriei în mărime de 38 376.20 lei, a taxei de stat în mărime de 1 151.29 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 6 000 lei, precum și a cheltuielilor de executare în mărime de 306 lei, de publicare în mărime de 306 lei și de eliberare a extrasului în mărime de 37 lei, iar în total suma de 46 370.49 lei.

Pe parcursul examinării pricinii, ÎM Tipografia „Tipopres” SRL a înaintat acțiune reconvențională, solicitând încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 78-81, Vol.I).

În susținerea acțiunii înaintate, întreprinderea a invocat că, în luna decembrie 2013 a discutat în prealabil cu conducerea SRL „Termoexpert” despre posibilitatea încheierii unui contract de prestări-servicii la bunul imobil din str. Alba Iulia, 75, mun. Chișinău, blocul Q și la bunul imobil din str. Drumul Taberei, 54, mun. Chișinău.

Ulterior, administratorul SRL „Termoexpert” a prezentat ofertele de prestări-servicii nr.10122013/2 și nr.10122013/3 din 10 decembrie 2013 și costul lor în sumă totală de 98 065,60 lei.

Ca urmare, SRL „Termoexpert” a solicitat transferarea mijloacelor bănești pentru achiziționarea materialelor necesare în mărime de 74 000 lei și organizarea efectuării lucrărilor.

Suplimentar a menționat că, suma de 74 000 lei a fost transferată în două tranșe, și anume, la 26 decembrie 2013 și respectiv, la 04 ianuarie 2014, fapt confirmat prin

extrasele bancare nr. 526 și nr. 4, iar materialele achiziționate de SRL „Termoexpert” nu au fost transmise tipografiei, fapt ce denotă că, serviciile pentru care a fost achitată plata în avans nu au fost prestate, iar contractul de prestare a serviciilor nu a fost semnat.

Evidențiază la acest segment societatea, că în legătură cu încasarea sumei fără semnarea contractului de prestări-servicii și de neexecutare a obligațiilor de către prestatorul de servicii, a fost pus în situația să încheie un contract de remediere și executare a lucrărilor nr.2008/14 din 20 august 2014 și nr.0311/14 din 02 septembrie 2014 cu SC „Piroterm-Service” SRL, în vederea efectuării lucrărilor neexecutate de SRL „Termoexpert”.

ÎM Tipografia „Tipopres” SRL solicită, respingerea acțiunii inițiale, încasarea de la SRL „Termoexpert” a datoriei în mărime de 74 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Termoexpert” împotriva ÎM Tipografia „Tipopres” SRL cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a admis acțiunea reconvențională înaintată de ÎM Tipografia „Tipopres” SRL, s-a încasat de la SRL „Termoexpert” în beneficiul ÎM Tipografia „Tipopres” SRL datoria în sumă de 74 000 lei și cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 2 220 lei (f.d.28, 32-36, Vol.II).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, SRL „Termoexpert” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de SRL „Termoexpert” și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2016.

Invocând dezacordul cu decizia instanței de apel, la 18 aprilie 2017, în termenul prevăzut de lege, SRL „Termoexpert” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii inițiale și respingere a acțiunii reconvenționale.

În motivarea recursului, SRL „Termoexpert” a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de apel.

Suplimentar a indicat că, instanța de apel a încălcat normele de drept procedural și material, prin examinarea superficială a cererii de apel și nemotivarea soluției adoptate.

Opinează recurentul că, instanța de judecată a încălcat procedura de citare legală a reclamantului, or, la materialele cauzei lipsește semnătura avocatului, Kebaș Alexei în primirea citației pentru ședința de judecată din 29 iunie 2016 ora 15:00, fapt ce denotă încălcarea dreptului la apărare și îngrădirea dreptului la un proces echitabil.

Verificând legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererile de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „Termoexpert”, urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SRL „Termoexpert” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de recurentul SRL „Termoexpert” în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Termoexpert”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Termoexpert”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari